

“ଅମୃତବେଳାରେ ବିଶେଷ କରି ସର୍ବଶକ୍ତିର ଅନୁଭବୀ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇ ଯୋଗ ଶକ୍ତିର କିରଣ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ଖେଳାଅ, ମନକୁ ସର୍ବଦା ବ୍ୟସ୍ତ ରଖ, ସମୟର ଡାକରା - ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଭବ ।”

ଆଜି ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ଭାଗ୍ୟର ଚମକିଥିବା ତାରକାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ହେଲା ଜନ୍ମର ଭାଗ୍ୟ, ଦ୍ଵିତୀୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧର ଭାଗ୍ୟ ଏବଂ ତୃତୀୟରେ ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଭାଗ୍ୟ । ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ଭାଗ୍ୟକୁ ଦେଖି ହରଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଜନ୍ମର ଭାଗ୍ୟ ତ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ତୁମ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ଵକୁ ଏହି ଦିବ୍ୟ ଜନ୍ମ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମ ଦେବାବାଲା ସ୍ଵୟଂ ଭାଗ୍ୟ ବିଧାତା ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଚିନ୍ତା କର ଏହା କେତେ ବଡ଼ ଭାଗ୍ୟ! ଏହା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧର ବିଶେଷତାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ - ପିତା, ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ସତ୍ତ୍ଵରୁ ତିନୋଟିଯାକ ସମ୍ବନ୍ଧ କେବଳ ଜଣଙ୍କ ସହିତ ଅଟେ । ଜଣଙ୍କ ଭିତରେ ହିଁ ତିନୋଟିଯାକ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି । ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ, ଯେଉଁଠାରେ ବାବା ଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ସର୍ବ ଏବଂ ଅବିନାଶୀ ଅଟେ । ଜଣଙ୍କ ଭିତରେ ତିନୋଟି ଯାକ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି । ଏମିତି ବି ଜୀବନରେ ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ଵର ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଦୁନିଆର ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଲଗା ଅଲଗା ଅଟେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ତିନୋଟିଯାକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଜଣଙ୍କ ସହିତ ଅଟେ । ଏଥିପାଇଁ ମନେ ପକାଇବା ଏବଂ ଅନୁଭବ କରିବା ସହଜ ହେଉଛି । ତେବେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ତିନୋଟିଯାକ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁଭବୀ ଅଟ ନା! ତେବେ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କ’ଣ ମିଳୁଛି? ସମ୍ପତ୍ତି । ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ କେତେ ଉଚ୍ଚ ମିଳୁଛି ଏବଂ ତାହା କେତେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଥୀରେ ରହୁଛି, କାହିଁକି ନା ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ଦ୍ଵିତୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧଟି ହେଲା ଶିକ୍ଷକର ସମ୍ବନ୍ଧ, ଶିକ୍ଷାକୁ ରୋଜଗାରର ପନଥା କୁହାଯାଏ । ତେବେ ତୁମ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ଵକୁ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କେତେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଛି ଜାଣିଛ ନା! ଏହିଭଳି ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାପ୍ତି ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କ ବିନା ଅନ୍ୟ କାହାଠାରୁ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଶିକ୍ଷା ଦ୍ଵାରା ପଦ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି, ଦୁନିଆରେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତି ରାଜସ୍ଵପଦକୁ କୁହାଯାଉଛି । ତେଣୁ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରାଜସ୍ଵ ପଦର ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି । ଏବେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵରାଜ୍ୟର ରାଜା ଅଟ, କାହିଁକି ଜାଣିଛ? ଆତ୍ମା ରାଜଯୋଗୀ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯାଉଛି । ସ୍ଵ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରୁଛି । କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ମାନଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ହେଉ ନାହିଁ, ଆତ୍ମା ମାଲିକ ହୋଇ ଏହି ସବୁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ମାନଙ୍କର ରାଜା ହୋଇଯାଉଛି । ତେଣୁ ଏବେକାର ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ତେବେ ତବଲ ରାଜ୍ୟ, ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ପଦର ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି । ଏବଂ ତୃତୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧଟି ହେଲା ସତ୍ତ୍ଵଗୁଡ଼ିକର । ତେବେ ତିନୋଟି ଯାକ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରାପ୍ତ ଅଟେ ନା! କ’ଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି ତ? ପିତାଙ୍କର, ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ଏବଂ ସତ୍ତ୍ଵଗୁଡ଼ିକର । ସତ୍ତ୍ଵଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ଵାରା ଗୁରୁଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି । କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ମିଳୁଛି? ତେଣୁ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ମୁଁ ସର୍ବଦା ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଛି ନା କେବେ କେବେ ମନମତ, ପରମତ ଆତ୍ମକୁ ବୁଝି ଚାଲିଯାଉଛି? ଚେକ୍ କରିଲ? ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ସତ୍ତ୍ଵଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ଵାରା ସର୍ବଦା ହିଁ ଶ୍ରୀମତ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ଉପରେ ଚାଲୁଛୁ, ମନମତ ପରମତରେ କେବେ ବି ସ୍ଵପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଯାଉ ନାହିଁ, ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଯେଉଁମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ହିଁ ଚାଲୁଛନ୍ତି, ପରମତ ବା ମନମତରେ ନୁହେଁ, ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ ।

ଦେଖ, ମାତାମାନେ ହାତ ଉଠାଇଛନ୍ତି! ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ହାତ ଉଠାଉଛନ୍ତି । କେବେ କେବେ ଚାଲିଯାଉଛି ଏବଂ ପରମତ, ମନମତ ଧୋକା ମଧ୍ୟ ଦେଇଦେଉଛି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଶ୍ରୀମତ କ’ଣ? ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ତେଣୁ ଏହା ସହଜ ଅଟେ ନା କଷ୍ଟକର ଅଟେ? କେବେ କେବେ ମୁଗକିଲ ହୋଇଯାଉଛି କି! କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ସର୍ବଦା ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ଉଠିଚାଲନ୍ତୁ । ତେବେ ବାପଦାଦା ପଚାରିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ହାତ ଉଠାଇ ନାହିଁ ସେମାନେ ଏବେଠାରୁ ମନମତ,

ପରମତକୁ ଚ୍ୟାଗ କରିପାରିବେ? କରିପାରିବେ? ଏବେ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଆରକ୍ଷା! କାହିଁକିନା ବାପଦାଦା ବହୁତ ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ସଂକେତ ଦେଇସାରିଛନ୍ତି । ଏବେ ସଂଗମର ସମୟ ଅତି ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଟେ ଏବଂ ବାପଦାଦା ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହିସାରିଛନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ସମୟ ଅନୁସାରେ ସବୁ କିଛି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦେବ, ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ଏଭଳି ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତେ ସାଥୀ ହୋଇଯିବା, ନା ପଛେ ପଛେ ଆସିବ? ବାପଦାଦାଙ୍କ ସାଥୀରେ ନିଜର ଘରକୁ ଯିବ ନା! ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟ ନା! କ'ଣ ସାଥୀରେ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟ? ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ । କେବଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହେଁ, ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ସମସ୍ତ ସଂକେତ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମରେ ୨୧ ଜନ୍ମର ପ୍ରାରବ୍ଧ ଜମା କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ଚିନ୍ତା କର କେତେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କର ସବୁ ପିଲାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଅଛି, ତେଣୁ ବାବା ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ମୋ'ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ମୋ' ସାଥୀରେ ଘରକୁ ଯାଆନ୍ତୁ ଏବଂ ସାଥୀ ହୋଇ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୁଅନ୍ତୁ ।

ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାଥୀରେ ଯିବା ପାଇଁ ହେଲେ ପ୍ରଥମେ ପିତାଙ୍କ ସମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସମ୍ପଦନ ହେଲେ ଯାଇ ତ ସାଥୀରେ ଘରକୁ ଯିବ ନା! ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଏହି ଛୋଟିଆ ଜନ୍ମରେ ୨୧ ଜନ୍ମର ପ୍ରାପ୍ତି ତ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ, ତେଣୁ ଚିନ୍ତା କର ସଂଗମର ଏହି ଛୋଟିଆ ଜନ୍ମରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍ କେତେ ମହାନ ଅଟେ! ହିସାବ କର, ଯଦି ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମରେ ୨୧ ଜନ୍ମର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ନେବାର ଅଛି ତେବେ ସଂଗମଯୁଗର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟ କେତେ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଟେ । ତେବେ ଏହାର ମୂଲ୍ୟକୁ ଜାଣି କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ?

ବାପଦାଦା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇ ସାରିଛନ୍ତି ଯେ ଦୁଇଟି କଥା ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ସେହି ଦୁଇଟି କଥା କ'ଣ? ମନେ ଅଛି ତ? ଗୋଟିଏ ହେଲା ସମୟ, ଦ୍ୱିତୀୟଟି ସଂକଳ୍ପ । ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ନ ଯାଉ, ସମୟ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ନ ଯାଉ । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ସଫଳ ହେଉ । ତେବେ କୁହ ସେତିକି ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡିବ ନା! ବାପଦାଦାଙ୍କର ତ ସବୁ ପିଲାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଅଛି । ବାପଦାଦା ଚାହୁଁଛନ୍ତି କେହି ଜଣେ ବି ସାଥୀରେ ଯିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ନ ହେଉ । ସାଥୀରେ ଅଛ, ସାଥୀରେ ଯିବ, ସାଥୀ ହୋଇ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ସର୍ବଦା ଜୀବନରେ ସୁଖ ଶାନ୍ତିର ଅନୁଭବ କରିବ । ତେବେ କୁହ, ସାଥୀରେ ଯିବ ନା! ଯିବା ତ? ରହିଯିବ ନାହିଁ ତ? ଦେଖ ତିନୋଟି ଭାଗ୍ୟ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ଚମକିଛି । ନିଜର ମସ୍ତକରେ ଏହି ତିନୋଟି ଯାକ ଭାଗ୍ୟ ଦେଖାଯାଉଛି ନା! ସଂଗମଯୁଗ ହିଁ ଭାଗ୍ୟବାନ ଯୁଗ ଅଟେ । ଏଥିରେ ଯିଏ ଯେତିକି ଭାଗ୍ୟ ଗଢିବା ପାଇଁ ଚାହିଁବ ଗଢିପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ ବହୁତ ସମୟ ପର୍ୟନ୍ତ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ତେବେ ସବୁ ପିଲା ନିଜ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଏବେ ତୀବ୍ରତା ଆଣ । ସମସ୍ତେ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟ, ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପୁରୁଷାର୍ଥ ତୀବ୍ରଗତିବାଲା ହେବା ଦରକାର । ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ବାଳକ ହିସାବରେ ମାଲିକ ରୂପରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । କାହାର ମାଲିକ? ସର୍ବ ସମ୍ପଦତିର ମାଲିକ । କେବେ କେବେ କେହି କେହି ପିଲା ବାପଦାଦାଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି, ବାବା ଆପଣ ତ ଆମକୁ ସର୍ବଗକ୍ତି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଗକ୍ତିମାନ ମନେ କରୁଛୁ କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ପିଲା ଅଭିଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି ଯେ କେବେ କେବେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଯେଉଁ ଶକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡୁଛି ସେହି ଶକ୍ତି ଯଥା ସମୟରେ ଆସୁନାହିଁ । ତେବେ ଏହାର କାରଣ କ'ଣ? ବାବା ତ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ସର୍ବଗକ୍ତିଗୁଡିକ ଦେଇଛନ୍ତି । କ'ଣ ସମାନ ଦେଇଛନ୍ତି ନା କାହାକୁ କମ୍ କାହାକୁ ବେଶି ଦେଇଛନ୍ତି? ସର୍ବଗକ୍ତି ମିଳିଛି ତ, ହାତ ଉଠାଅ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତ ମିଳିଛି କିନ୍ତୁ ଯଥା ସମୟରେ କାମରେ କାହିଁକି ଲାଗୁ ନାହିଁ? ଏହାର କାରଣ କ'ଣ? ତେବେ କାରଣକୁ ତ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ ଭୁଲି ଯାଉଛ । ତେବେ ସର୍ବଗକ୍ତି ରୂପକ ସମ୍ପଦତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ପୈତୃକ ଅଧିକାର ରୂପରେ ମିଳିଛି । ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସର୍ବଗକ୍ତିର ସମ୍ପଦତି ଦେଇଛନ୍ତି, କାହାକୁ କମ୍ କାହାକୁ ଅଧିକ ଦେଇନାହାନ୍ତି । ସର୍ବଗକ୍ତି ପୁରା ଦେଇଛନ୍ତି, ପୁଣି ବି ଯଥା ସମୟରେ କାମରେ କାହିଁକି ଲାଗୁନାହିଁ? ତୁମେ କୁହ ଯଦି କେହି ନିଜର ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଆସନ ଉପରେ ନଥାଏ ତେବେ ତାହାର ଆଦେଶକୁ କେହି ମାନନ୍ତି କି? ତେବେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଶକ୍ତିଗୁଡିକ କାମ କରୁନାହାନ୍ତି, ତା'ର କାରଣ ହେଲା ତୁମେମାନେ ନିଜର ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଗକ୍ତିମାନର ଆସନ ଉପରେ ବସିନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଆସନ ଉପରେ ବସି ନଥିବା କାରଣରୁ ତୁମର ଆଦେଶ କେହି ମାନୁ ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ନିଜର ଆସନ ଉପରେ ସ୍ଥିତ ରୁହ । ଯଦି କେତେବେଳେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକଳ୍ପ ଚାଲୁଛି ବା ଟେନ୍ସନ୍ ଆସୁଛି ତେବେ ତା' ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଆସନରୁ ଅଲଗା

ହୋଇଯାଉଛି । ତେବେ ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କୁ କେତେ ସ୍ଵପ୍ନାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ସ୍ଵପ୍ନାନର ତାଲିକା କେତେ ବଡ଼ ଅଟେ! ଗଣତି କରିଦେଖ, ବାବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେତେ ସ୍ଵପ୍ନାନ ଦେଇଛନ୍ତି? ଯଦି ସ୍ଵପ୍ନାନରେ ସ୍ଥିତ ରହୁ ନାହିଁ, ଯେଉଁଠି ସ୍ଵପ୍ନାନ ନାହିଁ ସେଠାରେ କ'ଣ ଆସେ? ଜାଣିଛ ତ, ଦେହ ଅଭିମାନ ଆସିଯାଏ । ହୁଏ ତ ସ୍ଵପ୍ନାନରେ ରହିଥିବ ନଚେତ୍ ଦେହ ଅଭିମାନରେ ରହିଥିବ । ତେବେ ଦେହ-ଅଭିମାନର ଆସନ ଉପରେ ବସି ଯଦି ଆଦେଶ ଦେବ ତେବେ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ତୁମ ଆଦେଶକୁ ମାନିବେ ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ମାଷ୍ଟର ସରବଶକ୍ତିବାନର ଆଦେଶକୁ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମାନିବେ ନାହିଁ, ଏହା ଅସମ୍ଭବ ଅଟେ । ତେଣୁ ଆସନ ଉପରେ ସ୍ଥିତ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ ସବୁବେଳେ କରୁଥାଅ । ଚେକ୍ କର, ଚାହେଁ କରମୋଗରେ ରହିଥାଅ, ଚାହେଁ ସେବାରେ ରହିଥାଅ, ଚାହେଁ ନିଜର ମନନ-ଚିନ୍ତନରେ ରହିଥାଅ କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆସନ ଉପରେ ସ୍ଥିତ ରହିଥିବ ତେବେ ସରବଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବେ ।

ଆଜି ଅମୃତବେଳାରେ ବାପଦାଦା ଦେଶ ବିଦେଶ, ଚାରିଆଡେ ଚକ୍ର ଲଗାଉଥିଲେ, କାହିଁକିନା ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଚକ୍ର ଲଗାଇବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଲାଗେ ନାହିଁ, ତେବେ ବାପଦାଦା କ'ଣ ଦେଖିଥିବେ? କହିବୁ? ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଯୋଗରେ ତ ବସିଥିଲେ, ନିଦରୁ ଉଠି ନିଦ ନିଦ ସଂଧାନରେ ବସିଥିଲେ, ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଯେ ସାରା ସମସ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ହୋଇ ବସିବୁ କିନ୍ତୁ କ'ଣ ଦେଖିଲୁ ଜାଣିଛ? ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ବହୁତ କମ୍ ଥିଲେ, କାହିଁକିନା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଶକ୍ତି ଅନୁଭବ ହିଁ ଅଟେ । ଅନୁଭବୀ ସ୍ଵରୂପ ଅର୍ଥାତ୍ ସରବଶକ୍ତିର ଅନୁଭବୀ ସ୍ଵରୂପ, ମାଷ୍ଟର ନଲେଜଫୁଲ, ମାଷ୍ଟର ସରବଶକ୍ତି ସ୍ଵରୂପର ଅନୁଭବୀ ସ୍ଵରୂପ ହେବାରେ କିଛିଟା କମ୍ ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ କରୁଛନ୍ତି, ବାପଦାଦା ପୁଣି ବି ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ଯୋଗରେ ବସୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଲାଇଟ୍ ମାଇଟ୍ ସ୍ଵରୂପର ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ହୋଇ ବସନ୍ତୁ । କାହିଁକିନା ଅମୃତବେଳାରେ ଯୋଗର ସକାଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ରକମ୍ପନ ସାରା ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ଖେଳିଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ଅନୁଭବକୁ ଆହୁରି ଆଗକୁ ବଢ଼ାଅ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କୁ ଦେଖିଛ, କେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଫରିସ୍ତା ସ୍ଵରୂପର ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିଲେ । ସେହିଭଳି ଏହି ଅମୃତବେଳାକୁ ଏବେ ନିଜ ନିଜ ହିସାବରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଅଧିକ ହୋଇ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ବାପଦାଦା ଦେଖିଲେ ଯେ କେତେକ ପିଲା ଲାଇଟ୍ ମାଇଟ୍ ସ୍ଵରୂପରେ ମଧ୍ୟ ବସିଛନ୍ତି, ବସୁ ନାହାନ୍ତି ଏମିତି ନୁହେଁ, ବସୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହି ସମୟରେ ପୁରୁଷାର୍ଥକୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ବାପଦାଦା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ସଂକେତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ନିଜର ମନକୁ ସରବଦା ବ୍ୟସ୍ତ ରଖ । ଚାହେଁ ମାନସୀକ ସେବା ଡ଼ା଼ରା, ଚାହେଁ ବାଣୀର ସେବା ଡ଼ା଼ରା, ନଚେତ୍ ମନନ-ଚିନ୍ତନ ଡ଼ା଼ରା ବ୍ୟସ୍ତ ରଖ କାହିଁକିନା ମନନ ଶକ୍ତି ମନକୁ ଏକାଗ୍ର କରିଦିଏ । କେହି କେହି ପିଲା ମନନ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହି ମନନ ଶକ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ବଢ଼ାଅ କାହିଁକିନା ବାପଦାଦାଙ୍କର ଶେଷ ନମ୍ବର ପିଲା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ ଅଛି । ଶେଷ ନମ୍ବର ପିଲା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ମଧ୍ୟ ସାଥୀରେ ଚାଲୁ, ରହି ନ ଯାଉ । ପଛରେ ଆସିବା ପାଇଁ ନ ରହୁ । ତେଣୁ କ'ଣ କରିବ? ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ।

ଆଜି ବାପଦାଦା ସଭାକୁ ଦେଖି ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ୭୫ ବର୍ଷର ଜୟନ୍ତୀ ତ ପାଳନ କରିଦେଲ । ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବାର ଲଗନକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲେ, ସବୁ ସଂଧାନର ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହ ରହିଛି । ସେବାର ବଳ ଏବଂ ଫଳ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଉଛି ବିଶେଷ କରି ବାପଦାଦା ଦେଖିଲେ ଯେଉଁଠି ବି ପିଲାମାନେ ସେବା କରିଛନ୍ତି ସେଠାକୁ ଏଥର ସରକାରଙ୍କ ଡ଼ା଼ରା ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆଡମାନାନେ ଅଧିକ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ମାନୁଛନ୍ତି ଯେ ବରତ୍ତମାନର ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ଯେତେବେଳେ ବି ଦୁଃଖ-ଅଶାନ୍ତି ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିଛି ଏଭଳି ସମୟରେ ଆପଣମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ରଖିଛନ୍ତି ତାହା ଅତି ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ କାହିଁକିନା ଲୋକମାନେ ଯେତେ ଅଧିକ ଶାନ୍ତି ଚାହୁଁଛନ୍ତି ସେତେ ଅଧିକ ଅଶାନ୍ତି ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । କୌଣସି ନା କୌଣସି କଥା ଅଶାନ୍ତିର କାରଣ ହୋଇଯାଉଛି । ଏଥିପାଇଁ ଚାରିଆଡେ ଟେନ୍ସନ୍ ବଢ଼ି ଚାଲିଛି ଏବଂ ସରକାର ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତ ଟେନ୍ସନ୍ ଫରି ହୋଇଯାଉ । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ବି ସେବା କରିଛନ୍ତି, ସେହି ସମୟରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଗୁଆ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଏବେ ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ଏବେ ଫଲୋ ଫାଦର କରିବା ସହିତ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସମ୍ପନ୍ନ ନିଶ୍ଚିତ ହୁଅନ୍ତୁ ।

ବାପଦାଦା ଦେଖିଲେ ଯେ ଏଥିପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ କରୁଛନ୍ତି । ପୁରୁଷାର୍ଥର ଲଗନ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ନିଜ ସହିତ ପ୍ରତିଦିନ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କରୁଛନ୍ତି, ଏବେ ଆଉ କରିବି ନାହିଁ, ଏବେ ଆଉ ଏଭଳି କରିବି ନାହିଁ.... । କିନ୍ତୁ କାରଣ କ'ଣ ହେଉଛି? କାରଣ ହେଲା ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଦୃଢ଼ତା କମ୍ ରହୁଛି । ମଝିରେ ମଝିରେ ଅବହେଳା ପଣିଆ ଆସିଯାଉଛି । ହୋଇ ହିଁ ଯିବି.... ହୋଇ ହିଁ ଯିବି ଏହିଭଳି ଅବହେଳାପଣିଆ ପୁରୁଷାର୍ଥକୁ ଢିଲା କରିଦେଉଛି । ତେଣୁ ଏବେ କ'ଣ କରିବ? ଏବେ ନିଜ ଉପରେ ଏହିଭଳି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ, ନିଜେ ନିଜେ ନିଜ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ଯେଉଁଥିରେ ସାରା ଦିନ ମନକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ରଖ । ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନିଜେ ତ ତିଆରି କର । ନିଜ ପାଇଁ ନିଜେ ଟାଇମ୍ ଟେବୁଲ୍ ତିଆରି କର ଯାହାଦ୍ୱାରା ମନକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ରଖିପାରିବ । ଚାହେଁ ମନନ ଚିନ୍ତନ କର, ଚାହେଁ ସେବା କର, ଚାହେଁ ପରସ୍ପରକୁ ସାବଧାନ କରାଅ କିନ୍ତୁ ମନକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ରଖ । ଶାରୀରିକ ହିସାବରେ ବ୍ୟସ୍ତ ତ ରହୁଛ କିନ୍ତୁ ଏବେ ମନରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରୁହ । ମନରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଥିବା ନମ୍ବର ୧ ବିଦିନେ ସ୍ୱାମୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟସ୍ତସାମୀ ହୁଅ । କ'ଣ ଏହା କରିପାରିବ? କରିବ? କରିବା? କାହିଁକିନା ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ବରହମାବାବା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମର ଆତ୍ମାନ୍ତର ପାର୍ଟି ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି, କେବେ ଏମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଆଣିବେ କାହିଁକିନା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଆଣିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ତୁମମାନଙ୍କର ଅଟେ । ତେବେ ନିଜକୁ ସମ୍ବେଦନ କରିବା ଅର୍ଥ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଆଣିବା ।

ତେବେ ବାପଦାଦା ତ ବିଶେଷ ଗୋଟିଏ ମାସ ଦେଇ ସାରିଛନ୍ତି । ଏହି ଗୋଟିଏ ମାସ ଭିତରେ ପ୍ରତିଦିନକୁ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇ, ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ନୁହେଁ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । କ'ଣ ମଞ୍ଜୁର ଅଟେ ତ? ମଞ୍ଜୁର ତ? ହାତ ଉଠାଅ । ଆରକ୍ଷା, ଅଭିନନ୍ଦନ ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳପ କରି ପ୍ରତିଦିନ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ନିଜର ସାରା ଦିନର କେଉଁ ଭଳି ଚାର୍ଟ ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ? ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ । ପୁରୁଷାର୍ଥର ନୁହେଁ, ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ । ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ ତ? ପ୍ରସ୍ତୁତ? ଦୁଇଟିଯାକ ହାତ ଉଠାଅ । ବହୁତ ଭଲ । ବାପଦାଦା କେବେ ବି ଅଗାଧ ଭାବରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଫଳାଫଳ ଟେକ୍ କରିବା ପାଇଁ ମାଗିପାରନ୍ତି । ଏହାର ତାରିଖ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଅଗାଧ ଏକ ମାସ ଭିତରେ କୌଣସି ବି ତାରିଖରେ ଫଳାଫଳ ମଗାଯିବ । ମୋତେ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ଏହିଭଳି ପ୍ରତିଦିନ ନିଜେ ନିଜ ସହିତ କର । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସବୁବେଳେ ପ୍ରତିଦିନ କରାଉଛନ୍ତି ଏବଂ କରାଇବେ ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ନିଜେ ନିଜ ସହିତ ଏହି ସଂକଳପ କର ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ କରିଦେଖାଅ । ମୋତେ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । କରିବି, ଦେଖିବି... ଏହିଭଳି ଭାବିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ସମସ୍ତ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଚାଲିଛି, ଅତି ଆତକୁ ଯାଉଛି, ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ପୂର୍ବଦ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ନିଜର ଦୁଃଖୀ ପରିବାର ଉପରେ ଦୟା ଆସୁନାହିଁ? ତେଣୁ ଦୟାଳୁ ହୁଅ । ଦୁଃଖୀମାନଙ୍କୁ ସୁଖର ରାସ୍ତା ଦେଖାଅ, ଚାହେଁ ସଂକଳପ ଦ୍ୱାରା, ଚାହେଁ ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା, ଚାହେଁ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ୱାରା । ତୁମର ନିଜର ପରିବାର ଅଟେ ନା! ତେଣୁ ପରିବାରର ଦୁଃଖ ଦୂର କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ଦୟାଳୁ ହୁଅ । ଆରକ୍ଷା!

ଏବେ ଯିଏବି ଯେଉଁଠି ବସିଛ, ଚାହେଁ ଟିଭି ଦ୍ୱାରା ଦେଖୁଛ, ଚାହେଁ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ବସି ଟିଭି ଦ୍ୱାରା ଦେଖୁଛ, ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ଆଜି ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀର ଉପାଧି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ଏହି ଉପାଧିକୁ ସଦାସର୍ବଦା ମନେ ରଖିଥାଅ । ଯଦି କେହି ପଚାରିବ ତୁମେ କିଏ? ତେବେ କହିବ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ । ଠିକ୍ ଅଛି ତ? ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମଞ୍ଜୁର ଅଟେ ତ? କ'ଣ ମଞ୍ଜୁର ତ? ଏବେ ଆଉ ଢିଲା ପୁରୁଷାର୍ଥ ଚଳିବ ନାହିଁ, ସମସ୍ତ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ଧାଇଁ ଚାଲିଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ, ସମସ୍ତର ଡାକରା - ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଭବ । ତେଣୁ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ବହୁତ ବହୁତ ସ୍ନେହ ସମ୍ବେଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ସହିତ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥର ଉପହାର ଦେଉଛନ୍ତି । ଆରକ୍ଷା! ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।

ବରଦାନ:- ମାୟାର ଜ୍ଞାନରେ ଅନଭିଜ୍ଞ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ଜ୍ଞାନରେ ମହାତ୍ମା ହେଉଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଚ୍ଛେଦ ।

ଯେପରି ସତ୍ସଂସାରୀ ଆତ୍ମମାନେ ବିକାରଗୁଡ଼ିର ଜ୍ଞାନରେ ଅନଭିଜ୍ଞ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ଏବେ ସେହି ସଂସ୍କାର ଯଦି ତୁମ ସମ୍ପ୍ରତିରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ରହିବ ତେବେ ମାୟାର ଜ୍ଞାନରେ ମଧ୍ୟ ଅନଭିଜ୍ଞ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟତର ସଂସ୍କାର ସମ୍ପ୍ରତିରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସେତେବେଳେ ରହିପାରିବ

ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମିକ ସ୍ଵରୂପର ସମ୍ପୃତି ସବୁବେଳେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ରହୁଥିବ । ଯେପରି ଦେହ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପରେ ଦେଖାଯାଉଛି, ସେହିପରି ନିଜର ଆତ୍ମାର ସ୍ଵରୂପ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଉ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଭବ ହେଉ, ତେବେ କୁହାଯିବ ମାୟାଠାରୁ ଅନଭିଜ୍ଞ ଏବଂ ଈଶ୍ଵରୀୟ ଜ୍ଞାନରେ ସେଗ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଆନ୍ତରିକ ଅଗୁପ୍ତି ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଦ୍ଧ ହେବାରେ ବିଘ୍ନ ପକାଇଥାଏ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶ୍ଵର:- ଏବେ ନିଜର ଦାତା ସ୍ଵରୂପକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର । ତୁମେ ଈଶ୍ଵରୀୟ ସେବାଧାରୀମାନେ ସେବା କରିବାଲା ଅଟ, ନୁହେଁ କି ସେବା ନେବାବାଲା ଅଟ । ଯଦି ତୁମେ ସେବା ନେବାବାଲା ହେଉଛ, ତେବେ ନାମ ଅନୁସାରେ କରୁତବ୍ୟ ହେଲା ନାହିଁ । ଈଶ୍ଵରୀୟ ସେବାଧାରୀ କେବେ ବି ସେବା ନେଇ ନଥାଆନ୍ତି ବରଂ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । କାହିଁକିନା ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି ନା! ଯେପରି ବାବା କିଛି ବି ନେଇ ନ ଥାଆନ୍ତି, ସବୁବେଳେ ଦେଇଥାଆନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେବାବାଲା ହୁଅ । ଯଦି କେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ହେଉଛ ତେବେ ବି ସେବା ନେଉଛ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅତିରିକ୍ତ ସେବା ନେବାବାଲାଙ୍କୁ କେବେ ବି ଏହି ନିଶା ରହିବ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ଦାତା ଅଟୁ ବା ବରଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ବିଶେଷ ସୂଚନା:- ମାସର ତୃତୀୟ ରବିବାରର ଯୋଗସାଧନା ଆଜି ମାସର ତୃତୀୟ ରବିବାର, ସବୁ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସମସ୍ତ ୬.୩୦ ମିନିଟ୍ ଠାରୁ ୭.୩୦ ମିନିଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର ଜ୍ଞାନ ସ୍ଵରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ, ଜ୍ଞାନର ଲାଇଟ୍ ଏବଂ ଯୋଗର ମାଇଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତି ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସଠିକ୍ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ବା ସେଥିରେ ଚାଲିବାର ଶକ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚୁ, ଏହିଭଳି ଶୁଭ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ଵ କଲ୍ୟାଣର ସେବା କରିବା ହେବେ ।